

РЕШЕНИЕ

№ 3757

гр. София, 19.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.07.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Вladoва

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стойкова, като разгледа дело номер **3737** по описа за **2010** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Държавен фонд „З.“ обжалва решение от 26.03.2010 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 109 състав по НАХ дело № 9856/2009 г., с което е отменено Наказателно постановление № 01-2600/6616 от 14.07.2009 г. на изпълнителния директор на фонда, налагащо на „Т.“ Е. имуществена санкция в размер на 1668, 63 лв. на основание чл. 70, ал. 1 от Закона за прилагане на Общите организации на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз. Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

Ответникът „Т.“ Е. изразява становище за правилност на оспореното решение. Претендират се и разноските по делото.

Прокурорът дава заключение за основателност на жалбата.

Касационната жалба, подадена в срок, е **неоснователна**.

1. а. Чл. 70, ал. 1 от ЗПООПЗПЕС урежда състав на нарушение, който от обективна страна се извършва с деклариране на неверни данни. Субект на нарушението е всяко лице – одобрен изкупвач на краве мляко по смисъла на чл. 49, ал. 1 от ЗПООПЗПЕС, върху когото тежи задължението по чл. 51, т. 3 от закона да подаде декларация по реда на Наредба № 23/13.12.2007 г. за управление на националната млечна квота. Предмет на деклариране е общото

количество краве мляко в килограми и неговата среднопретеглена масленост, изкупено от производителите през квотния период, както и количеството доставено краве мляко от всеки производител и неговата среднопретеглена масленост – чл. 46, ал. 1, т. 1 и 2 от наредбата. Преценката относно верността на декларираните данни предполага установяването на два факта – размера на декларираното и на дължимото, т.е. реалното количество изкупено мляко, тъй като заключение за извършено нарушение може да бъде изведено от констатираното несъответствие между тях. По отношение на първия факт в АУАН и НП е формиран неправилен извод, а вторият е останал недоказан.

б. Противно на приетото в санкционния акт, за квотния период 2007-2008 г. дружеството е деклариало 131 036 кг., а не 125 310 кг. изкупено мляко. В този смисъл меродавно е общото количество, посочено в декларацията от 13.05.2008 г., а не полученото чрез сумиране на количеството мляко, изкупено от производителите, посочени в приложението към нея. Действително, не се спори относно обстоятелството, че в приложението не са включени двама от производителите, но, както правилно е приел и районния съд, този пропуск очевидно е от технически характер. Допълнителен аргумент в тази насока може да се почерпи и от съответствието между общото количество според подадената декларация на хартиен носител с декларацията и приложението към нея, съдържащи се в електронния регистър на агенцията, което е потвърдено и от приетото във въззивното производство заключение на съдебно-счетоводната експертиза.

в. Дори и посоченото опущение от страна на наказващия орган да се приеме за отстранимо, основанийето за отмяна на НП произтича от неустановяването по безспорен начин на количеството изкупено и подлежащо на деклариране мляко. Административно-наказателното производство се образува със съставянето на АУАН (чл. 36, ал. 1 от ЗАНН) – това е актът, определящ и фактическите предели на обвинението (чл. 42, т. 4 от ЗАНН). Извършената от контролните органи проверка на дружеството е установила общо количество изкупено мляко от 1. 510.50 кг., за което към АУАН е приложена съответна таблица. Предмет на деклариране е единствено изкупеното от производителите краве мляко, не и другите видове мляко. Тежестта да докаже действителното изкупено количество мляко, принадлежащо към категорията, за която е предвидено задължението за деклариране, е върху наказващия орган (чл. 103, ал. 1 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН). В административно-наказателната преписка липсват данни, а в АУАН и НП – фактически установявания за извършено разграничение между общото количество изкупено и подлежащото на деклариране краве мляко предвид определянето на реално доставеното мляко от този вид. Още повече, при наличието на изрична декларация от У. на дружеството (вж. лист 47 от първоинстанционното дело), че по разплащателните ведомости фигурират и вносители на козе мляко. Тези количества биха се отразили и на крайния размер на доставеното мляко. Административно-наказващият орган е следвало да извърши разследване на това спорно обстоятелство (чл. 52, ал. 4 от ЗАНН), тъй

като то обуславя и преценката за твърдяното несъответствие между дължимото и фактическото положение като предпоставка за отговорността по чл. 70, ал. 1 от ЗПООПЗПЕС. Отговорността на юридическото лице може да бъде правомерно реализирана, ако нарушението е доказано по безспорен начин (арг. от чл. 53, ал. 2 от ЗАНН). Съществуването на съмнение по отношение на факта дали възприетото в НП за подлежащо на деклариране количество мляко е идентично по размер с действително изкупеното от дружеството краве мляко изключва правомощието на наказващия орган по материалното правоотношение да ангажира отговорността на „Т.“ Е.. НП като материално незаконосъобразно подлежи на отмяна само на това основание, а решаващият извод на СРС за неосъществяване на визириания в НП състав на нарушение е изведен при правилно приложение на закона.

2. Неоснователно е и оплакването за допуснато от районния съд съществено нарушение на процесуални правила, основано на отхвърленото искане за допускане на повторна експертиза. Освен, че задачата към експерта да изчисли количествата изкупено мляко подневно и според всеки доставчик не би допринесла за изясняване на обстоятелствата от очертания по-горе спорен предмет на доказване, евентуално експертно изследване, дори и въпросът да е относим към установяването на реалното количество изкупено краве мляко, не би могло да санира неизпълненото задължение на санкционния орган по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН.

3. Поради липсата на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК обжалваното решение следва да бъде оставено в сила. Въпреки изхода на делото, за ответника по касация не е възникнало правото на разноси в производството. Този извод следва от задължителната сила на Тълкувателно решение № 2 от 03.06.2009 г. на ВАС, според което административните съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административно-наказателни дела.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – С.-град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.03.2010 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 109 състав по НАХ дело № 9856/2009 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

